

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Α Γ Ω Γ Η

ΟΝΟΜΑ	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ		
1. Ευφροσύνη	Ζέρβα	Ιωάννης		
2. Μαρία	Χρήστου	Κων/νος		
3. Βασιλική	Μπάζιου	Χρήστος		
4. Θεοδώρα	Πάνου	Κων/νος		
5. Φωτεινή	Κολλιού	Θωμάς		
6. Μαρία	Κρητικού	Γεώργιος		
7. Ιωάννα	Κακαράντζα	Παναγιώτης		
8. Λεμονιά	Κόντου	Γεώργιος		
9. Κυριακούλα	Καλαμπόκη	Παναγιώτης		
10. Ιωάννα	Ντίτσου	Παύλος-Λάμπρος		
11. Σοφία	Μπουκουβάλα	Αναστάσιος		
12. Φωτεινή	Νικολάου	Κων/νος		
13. Παρασκευή	Στάμου	Λάμπρος		
14. Λαμπρινή	Δαρδαμάνη	Ζήκος		
15. Ελένη	Μπότσα	Κων/νος		
16. Ελλάς	Ντίτσου	Παύλος-Λάμπρος		
17. Ελευθερία	Παππά	Χρυσόστομος		
18. Δημήτριος	Κατσουλίδης	Βασίλειος		
19. Ελπίδα	Τζαχρήστα	Λάμπρος		
20. Μαρία	Κουτσοτόλη	Σταύρος		
21. Γιαννούλα	Σταύρου	Θωμάς		
22. Ιωάννης	Πορφυριάδης	Νικόλαος		
23. Μαρία	Τσιανάκα	Δημήτριος		
24. Ιωάννης	Ακρίβος	Ηρακλής		
25. Ιωάννης	Χρύσης	Βασίλειος		
26. Δήμητρα	Μπαλωμένου	Κων/νος		
27. Ευαγγελία	Τζαλαβρά	Αθανάσιος		
28. Χαριτίνη	Τσουμάνη	Γεώργιος		
29. Κωνσταντίνα	Πολυγένη	Κωνσταντίνος		

30. Δημήτριος	Τασιούλας	Νικόλαος		
31. Κων/νος	Κακιώνης	Δημήτριος		
32. Δημήτριος	Μεγαπάνος	Βασίλειος		
33. Όλγα	Μανούρη	Γαβριήλ		
34. Σπυριδούλα-Στέλλα	Γεωργίου	Μιλτιάδης		
35. Κων/νος	Ντάσης	Χριστόδουλος		
36. Βασιλική	Καμαρέτσου	Χριστόφορος		
37. Μαρίνα	Παπουτσή	Βασίλειος		
38. Παρασκευή	Τάτση	Θωμάς		
39. Κων/να	Καρατζά	Γρηγόριος		
40. Βασιλική	Καρακώστα	Κων/νος		
41. Αλέξω	Σιαπλασύρα	Γεώργιος		
42. Κούτλας	Βασίλειος	Σπύρος		
43. Ειρήνη	Τζαλαβρά	Ευάγγελος		
44. Πλαναγιώτα	Τσανάκα	Δημήτριος		
45. Στέφανος	Τσίνης	Νικόλαος		
46. Ελένη	Υφαντή	Χαράλαμπος		
47. Όλγα	Καρδακάρη	Χαράλαμπος		
48. Βασιλική	Καζάκου	Γεράσιμος		
49. Ευτυχία	Γιάγκου	Παύλος		

Κ Α Τ Α

Του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία Περιφερειακό Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Ιωαννίνων, το οποίο εδρεύει στα Ιωάννινα και εκπροσωπείται νόμιμα.

* * * * *

Είμαστε υπάλληλοι με σχέση δημοσίου δικαίου αορίστου χρόνου με την ως άνω κατηγορία και ειδικότητα, παρέχουμε δε την εργασία μας στο πρώτο αντίδικο από το οποίο και μισθοδοτούμαστε το οποίο ανήκει στην ΔΥΠΕ (σύμφωνα με τον Ν3329/2005) και συγκεκριμένα στην 6η Υγειονομική Περιφέρεια Πελοποννήσου, Ιονίων Νήσων, Ηπείρου και Δυτικής Ελλάδας-, που εδρεύει στη Πάτρα.

Συγκεκριμένα εργαζόμαστε σύμφωνα με τα αναγραφόμενα ανωτέρω ΦΕΚ πρόσληψης στο πρώτο εναγόμενο με την ανωτέρω αναγραφόμενη ειδικότητα.

Από 1-1-2003 μέχρι και σήμερα εργαζόμαστε ανελλιπώς με την ειδικότητα

α) Νοσηλευτή–Νοσηλεύτριας Τ.Ε. ,οι με αύξοντα αριθμό : 1 και από 11-49,

β) Τ.Ε. Μαιευτικής ,οι με αύξοντα αριθμό:3-10

γ) Βοηθός Νοσηλευτή η με αύξοντα αριθμό : 2

Ειδικότερα η 1η από εμάς εργάζεται στο Γραφείου Διευθυνούσης ,
οι με αύξοντα αριθμό 2-10 στην Μαιευτική κλινική ,
οι με αύξοντα αριθμό 11 και 45 στην Μονάδα Εντατικής Παρακολούθησης
Καρδιοπαθών(Μ.Ε.Π.Κ.),
οι με αύξοντα αριθμό 12 και 13 στην Μονάδα Εντατικής Θεραπείας (Μ.Ε.Θ.),
η 14η από εμάς στην Οφθαλμολογική κλινική,
η 15η στο τμήμα Αποστείρωσης,
η 16η στην Παθολογική κλινική,
η 17η,18η,19η,44η από εμάς στην Ορθοπεδική κλινική,
οι με αύξοντα αριθμό 20-31 στην Ουρολογική κλινική,
ο 32ος στο Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών(Τ.Ε.Π.),
οι με αύξοντα αριθμό 33-43 στην Χειρουργική κλινική,
και από 46-49 στην Καρδιολογική κλινική.

Το εναγόμενο είναι Ν.Π.Δ.Δ. διεπόμενο από τις διατάξεις του ΝΔ 2592/53 (ΦΕΚ 254/A/53),
όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα και από τις διατάξεις του Ν. 1397/83
καθώς και από τις διατάξεις του Ν 3329/2005 (ΦΕΚ Α' 81/04.04.2005).

*Με το άρθρο 19, παρ. 1 της Γ6γ/5740/1968(ΦΕΚ Β'172) απόφασης του Υπουργού Κοιν.
Πρόνοιας για την « Έγκριση Κανονισμού Καθηκόντων Νοσηλευτικού Προσωπικού Νοσηλευτικών
Ιδρυμάτων» ρητά ορίστηκε ότι στο νοσηλευτικό προσωπικό παρέχεται από το Νοσοκομείο πλήρης
στολή για την υπηρεσία και ότι άπαν το νοσηλευτικό προσωπικό υποχρεούται να φέρει εντός του
Νοσοκομείου ειδική στολή καθοριζομένη υπό του Υπουργού Κοινωνικής Προνοίας. Επίσης στο
άρθρο 1 της ιδίας αποφάσεως το δικαίωμα για παροχή στολής έχουν και οι άρρενες νοσοκόμοι,
αφού και αυτοί ,όπως ρητά αναφέρεται, υπάγονται στο νοσηλευτικό προσωπικό των νοσηλευτικών
ιδρυμάτων.*

Περαιτέρω, στο άρθρο 11, παρ. 2 του Προεδρικού Διατάγματος 87/1986 αναφέρεται η
στελέχωση του προσωπικού της Νοσηλευτικής Υπηρεσίας, το οποίο αποτελείται από τους κάτωθι
ενδεικτικούς κλάδους:

- α) Κλάδος ΑΤ Νοσηλευτικού Προσωπικού
- β) Κλάδος ΑΡ Νοσηλευτικού Προσωπικού
- γ) Κλάδος ΑΡ Μαιών
- δ) Κλάδος ΑΡ Επισκεπτριών Αδελφών Νοσοκόμων
- ε) Κλάδος ΜΕ Νοσηλευτικού Προσωπικού
- στ) Κλάδος ΜΕ Προσωπικού Θαλάμων
- ζ) Κλάδος ΜΕ Βρεφοκόμων
- η) Κλάδος ΣΕ βοηθητικού υγειονομικού προσωπικού (για εργασίες μεταφοράς ασθενών, φροντίδας
ασθενών στους θαλάμους και άλλες συναφείς εργασίες).

Επιπλέον με το β.δ 62/12-1-1968 «περί καθορισμού στολής διπλωματούχων αδελφών
νοσοκόμων κ.λ.π.»(ΦΕΚ 18, 25-1-1968, τ. Α') καθορίστηκε το είδος της στολής για κάθε κατηγορία

αδελφών νοσοκόμων . Ειδικότερα στην τελευταία παράγραφο του άρθρου 8 του Β.Δ. 62/1968 αναφέρεται η υποχρέωση του νοσηλευτικού προσωπικού να φέρει την στολή αυτή «πλήρως» , δηλαδή με όλα τα στοιχεία της και να έχει κόσμια την εμφάνιση.

Επιπρόσθετα, με την παράγραφο 2 του άρθρου 15 του Ν.Δ. 683/1948 « Περί Διπλωματούχων Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών» (ΦΕΚ Α' 124), ορίστηκε ότι οι αδελφές νοσοκόμοι που υπηρετούν σε.....Δημοσίου Δικαίου Νοσηλευτικά Ιδρύματα ορίστηκε ότι δικαιούνται εκτός των αποδοχών και δωρεάν υπηρεσιακής στολής και ότι με την πρόσληψη μιας αδελφής τής χορηγούνται τρεις στολές, ανανεούμενης αυτής (της στολής) κατ' έτος. Κατά δε το άρθρο 21 παρ. 1 του ιδίου νομοθετικού διατάγματος «άπασαι αι πτυχιούχοι αδελφαί νοσοκόμοι υποχρεούνται να φέρουν εν τη εκτελέσει της υπηρεσίας των ιδίαν στολήν καθοριζούμενου δια διατάγματος εκδιδούμενου προτάσει του Υπουργού Υγιεινής».

Από τη διάταξη του ΝΔ 683/1948 προκύπτει ότι ο νομοθέτης χορηγεί υπηρεσιακή στολή στις αδελφές νοσοκόμες και τις επισκέπτριες. Ωστόσο είναι γεγονός ότι παρά το ότι το 1948 δεν υπήρχε ο όρος του νοσηλευτού-νοσηλεύτριας, στην ουσία τα καθήκοντα των διπλωματούχων αδελφών νοσοκόμων αντιστοιχούσαν με απόλυτη ακρίβεια σε αυτά του σημερινού νοσηλευτού ΠΕ και ΤΕ. Ειδικότερα, με τον νόμο 1579/1985, μία κατηγορία από τον κλάδο των αδελφών νοσοκόμων, οι διπλωματούχοι-οι οποίες δικαιούνται βάσει νόμου στολής- μετονομάστηκε και εξομοιώθηκε με τον επαγγελματικό τίτλο του νοσηλευτού- νοσηλεύτριας. Συγκεκριμένα στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 5 του Νόμου αυτού αναφέρεται ότι στο νοσηλευτικό προσωπικό, που υπηρετεί και ασκεί πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια περίθαλψη και φροντίδα, ανήκουν..... οι απόφοιτοι των ανώτερων σχολών αδελφών νοσοκόμων, επισκεπτριών αδελφών νοσοκόμων και μαιών του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εντάχθηκαν στο Τ.Ε.Ι., ενώ στη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 5 του Νόμου αυτού, στοιχείο γ', ρητά αναφέρεται ότι καθιερώνεται ο επαγγελματικός τίτλος του νοσηλευτού και νοσηλεύτριας στους πτυχιούχους ή διπλωματούχους των τέως ανωτέρων σχολών αδελφών νοσοκόμων, επισκεπτριών αδελφών νοσοκόμων αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Κ.Α.Τ.Ε.Ε.

Από τις παραπάνω διατάξεις προκύπτει ότι η υποχρέωση της χορηγήσεως στολής στους νοσηλευτές- νοσηλεύτριες , που ασχολούνται στα προαναφερθέντα ιδρύματα, επιβάλλεται στους εργοδότες τους ευθέως από το νόμο. Ωστόσο το εναγόμενο, παρά την εκ του νόμου υποχρέωσή του, αρνήθηκε να μας καταβάλει τις στολές καθ' όλα τα κατωτέρω ως επίδικα αναφερόμενα χρονικά διαστήματα, με συνέπεια να εφοδιαζόμαστε και να φέρουμε κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας μας τις προβλεπόμενες στολές εξ ιδίων, χωρίς να επιδείξει κατά τα διαστήματα αυτά το εναγόμενο ουδεμία ευαισθησία.

Ο δικαιολογητικός λόγος παροχής της στολής από το νοσηλευτικό ίδρυμα στο εργαζόμενο σε αυτό νοσηλευτικό προσωπικό είναι ο ίδιος για όλους. Ο σκοπός για τον οποίο παρέχεται η στολή, την οποία παρεμπιπτόντως την συναντούμε και σε άλλες κατηγορίες Δημοσίων Υπαλλήλων, είναι να διακρίνεται ο εργαζόμενος του νοσοκομείου από τους ασθενείς και τους συνοδούς αυτού.

Επίσης παρέχεται και ως είδος προστασίας για τους εργαζόμενους από την καθημερινή τους επαφή με ασθενείς(αίμα κτλ), φάρμακα, χημικά διαλύματα. Τέλος δέον να αναφερθεί το γεγονός ότι η στολή που άπαν το νοσηλευτικό προσωπικό πρέπει να φέρει κατά την εκτέλεση των υπηρεσιών του, είναι ενιαία και χωρίς καμία διαφοροποίηση. Κατόπιν τούτων πρέπει ευθέως εκ του νόμου να χορηγηθεί η στολή και στο βοηθητικό υγειονομικό προσωπικό, καθόσον αυτό υπάγεται βάσει του προαναφερθέντος ΠΔ στο νοσηλευτικό προσωπικό και βάσει της ανωτέρω ΥΑ 5740/1968 άπαν το νοσηλευτικό προσωπικό υποχρεούται να φέρει στολή κατά την εκτέλεση των υπηρεσιών του. .

Δέον αναφοράς το γεγονός ότι παρά το ότι το άρθρο 15 παρ. 2 του Ν.Δ. 683/1948 καθιερώνει νομοθετικώς την κατ' έτος ανανέωση της στολής, εντούτοις στις σημερινές συνθήκες και ανάγκες καθίσταται έτι επιτακτικότερη η ανάγκη ανανέωσής της και πριν την παρέλευση του έτους , προκειμένου η εμφάνιση του νοσηλευτικού προσωπικού να είναι κόσμια και αξιοπρεπής. Και τούτο διότι στο επίδικο χρονικό διάστημα λόγω της γνωστής και πασίδηλης έλλειψης προσωπικού σε συνδυασμό με την κατακόρυφη αύξηση των νοσηλευόμενων ασθενών, καθόσον προσέρχονται καθημερινά στο νοσοκομείο ασθενείς και από άλλους νομούς της Δυτικής Ελλάδας, κάτι που έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση τόσο των παρεχομένων υπηρεσιών μας, όσο και του ωραίου εργασίας μας αλλά και τη δημιουργία έτι δυσκολοτέρων και ανθυγειενών συνθηκών εργασίας (επαφή με ασθενείς, φάρμακα, χημικά διαλύματα) , αυτές –οι στολές – φθείρονται σε συντομότερα του έτους χρονικά διαστήματα. Για όλους τους παραπάνω αναφερόμενους λόγους αλλά και για να παραμένει η εμφάνισή μας κόσμια και ευπρεπής, καθόσον στην περίπτωση που φέραμε στολή με διάφορα στίγματα, σημάδια και λεκέδες κατά την υπηρεσία μας, πέραν της μείωσης της προσωπικής μας υποστάσεως, θα συνιστούσε τούτο αναπόφευκτα και πειθαρχικό αδίκημα, αναγκαστήκαμε να αγοράζουμε υπηρεσιακή στολή κ α θ ε έτος -όπως ευθύς κατωτέρω αναλυτικότερα θα περιγραφεί- για την αποφυγή κυρώσεων από το εναγόμενο και των οποίων η εμπορική αλλά και η αγοραία αξία παρατίθεται κατά στοιχείο και έτος ως κατωτέρω:

1) Ένα κοστούμι κατ' έτος για τον καθένα από εμάς, αποτελούμενο από σακάκι και παντελόνι ίσης αξίας του καθενός από ύφασμα Ευρωπαϊκής ή Ελληνικής αρίστης ποιότητας χρώματος λευκού(μάρκας Pan Medical line): ΑΞΙΕΣ (παντελόνι και σακάκι):

Έτους 2011 30 Ευρώ X 1 κοστούμι = 30 Ευρώ ,

Έτους 2012 33 Ευρώ X 1 κοστούμι = 33 Ευρώ,

Έτους 2013 40 Ευρώ X 1 κοστούμι = 40 Ευρώ,

Έτους 2014 45 Ευρώ X 1 κοστούμι = 45 Ευρώ,

Έτους 2015 50 Ευρώ X 1 κοστούμι = 50 Ευρώ ,

Έτους 2016 60 Ευρώ X 1 κοστούμι =60 Ευρώ ήτοι συνολικώς: 258 Ευρώ.

2) Ένα ζεύγος υποδημάτων για τον καθένα από εμάς ανά έτος εκ λευκού δέρματος (σαμπώ), μάρκας Scholl, :

Έτους 2011 35 Ευρώ X 1 ζεύγος = 35 Ευρώ,

Έτους 2012 40 Ευρώ X 1 ζεύγος = 40 Ευρώ,

Έτους 2013 42 Ευρώ X 1 ζεύγος = 42 Ευρώ,

Έτους 2014 50 Ευρώ X 1 ζεύγος = 50 Ευρώ,
Έτους 2015 59 Ευρώ X 1 ζεύγος = 59 Ευρώ,
Έτους 2016 70 Ευρώ X 1 ζεύγος = 70 Ευρώ ήτοι συνολικώς: 296 Ευρώ.

3) Περικνημίδες λευκές νάυλον (καλτσόν) για τις νοσοκόμες δύο μηνιαίως και 24 το έτος, μάρκας John's: ΑΞΙΕΣ:

Έτους 2011 24 τεμάχια X 12 Ευρώ= 288 Ευρώ,
Έτους 2012 24 τεμάχια X 19 Ευρώ= 456 Ευρώ,
Έτους 2013 24 τεμάχια X 23 Ευρώ= 552 Ευρώ,
Έτους 2014 24 τεμάχια X 25 Ευρώ= 600 Ευρώ,
Έτους 2015 24 τεμάχια X 32 Ευρώ= 768 Ευρώ,
Έτους 2016 12 τεμάχια X 45 Ευρώ= 540 Ευρώ, ήτοι συνολικώς 3.204 Ευρώ.

4) Μία ζακέτα μάλλινη λευκή πλεκτή κλπ. ανά έτος για τον καθένα από εμάς, μάρκας Πλεκτά Δεληγιάννης Αθήνα :

Έτους 2011 1 ζακέτα X 40 Ευρώ = 40 Ευρώ,
Έτους 2012 1 ζακέτα X 45 Ευρώ = 45 Ευρώ,
Έτους 2013 1 ζακέτα X 50 Ευρώ = 50 Ευρώ,
Έτους 2014 1 ζακέτα X 60 Ευρώ= 60 Ευρώ,
Έτους 2015 1 ζακέτα X 75 Ευρώ= 75 Ευρώ,
Έτους 2016 1 ζακέτα X 80 Ευρώ= 80 Ευρώ ήτοι σύνολον 350 Ευρώ.

5) Ένας μανδύας ανά έτος για όλους εμάς εκ μάλλινου υφάσματος κλπ, μάρκας Πλεκτά Δεληγιάννης Αθήνα.: ΑΞΙΕΣ:

Έτους 2011: 85 Ευρώ,
Έτους 2012: 90 Ευρώ,
Έτους 2013: 100 Ευρώ,
Έτους 2014: 110 Ευρώ,
Έτους 2015: 130 Ευρώ,

Έτους 2016: 145 Ευρώ, ήτοι συνολικώς 660 Ευρώ και Γενικό Σύνολο (258 € κοστούμι + 296 € υποδήματα + 3.204 € περικνημίδες + 350 € ζακέτα + 660 € μανδύα) **4.768,00 Ευρώ**, ποσό το οποίο κατά τα ανωτέρω το καθ' ού είναι υπόχρεο να καταβάλει σε καθεμία από τις νοσηλεύτριες και λοιπό θήλυ νοσηλευτικό προσωπικό και το ποσό των **1.564,00 Ευρώ** (258€ κοστούμι + 296 € υποδήματα + 350 € ζακέτα + 660€ μανδύα), το οποίο το καθ' ου υποχρεούται να καταβάλει σε καθέναν από τους άρρενες νοσηλευτές.

Επειδή το εναγόμενο νοσηλευτικό ίδρυμα ουδέποτε κατά το παρελθόν τήρησε τις διατάξεις του Β.Δ. 62/1968 και σε ό,τι αφορά τον αριθμό των επί μέρους στοιχείων αυτής αλλά και όσον αφορά την ποιότητα και το είδος των υλικών από τα οποία θα έπρεπε αυτά να αποτελούνται. Η αδικοπρακτική αυτή συμπτεριφορά του νοσηλευτικού ιδρύματος προς εμάς, η οποία στοιχειοθετεί

και παράλειψη κατ' εφαρμογή των άρθρων 105-106 ΕισΝΑΚ είχε ως συνέπεια να υποστούμε υλική ζημία, καθόσον για όλο αυτό το χρονικό διάστημα (από 1-1-2011 μέχρι και σήμερα) προμηθευόμασταν ανελλιπώς τον απαιτούμενο αριθμό αλλά και είδος στολών με δικές μας δαπάνες.

Επειδή, για την ίδια ακριβώς περίπτωση, συναδέλφων μας, που εργάζονται στο ως άνω εναγόμενο νοσηλευτικό ίδρυμα, το Τριμελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Ιωαννίνων, με την υπ' αριθμ. 9/2010 Απόφασή του (AD HOC!), ΔΕΧΤΗΚΕ την αγωγή των εναγόντων συναδέλφων μας και ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕ ότι το Νοσοκομείο ΥΠΟΧΡΕΟΥΤΑΙ “να καταβάλει με το νόμιμο από την επίδοση της αγωγής έως την εξόφληση για την αναφερόμενη στο ιστορικό αιτία, στον καθένα από τους ενάγοντες τα αναφερόμενα στο διατακτικό της απόφασης ποσά.

Ειδικότερα, στην όγδοη σκέψη της εν λόγω απόφασης αναλυτικά αναφέρεται:

“Επειδή κατόπιν των ανωτέρω, το Δικαστήριο λαμβάνει υπ' όψη ότι: α) Το εναγόμενο Νοσοκομείο όφειλε να παράσχει στους ενάγοντες κατ' είδος την επίδικη παροχή, η δε παράλειψη του να τους την παράσχει, δημιουργεί σχετική αξίωση των τελευταίων κατά του εναγόμενου Νοσοκομείου, που αντιστοιχεί στην αξία των ειδών ένδυσης και υπόδησης, που οι ενάγοντες υποχρεώθηκαν να αγοράσουν κατά την προηγούμενη σκέψη αναλυτικά για τον κάθε ενάγοντα αναφερόμενα, β) η υποχρέωση του Νοσοκομείου να παράσχει τα αντίστοιχα είδη δεν προϋποθέτει σχετική αίτηση των εναγομένων, στο μέτρο που η παροχή συγκεκριμένων ειδών από τα αρμόδια όργανα του εναγομένου συνιστά άρνησή τους να παράσχουν τα υπόλοιπα, γ) ο ισχυρισμός του εναγομένου Νοσοκομείου περί ενδιαφέροντος των αρμοδίων οργάνων του, ΔΕΝ αναιρεί την ευθύνη του για την παράλειψη του να παράσχει στους αιτούντες την επίδικη παροχή, δ) η ένσταση του εναγόμενου Νοσοκομείου περί παραγραφής των ένδικων αξιώσεων μέχρι 31.12.2002 πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμη για τις αξιώσεις που γεννήθηκαν από τις 1.11.2000 και μετά, δηλαδή κατά τη διάρκεια της πενταετίας που προηγείται της άσκησης της κρινόμενης αγωγής, κατά τα αναφερόμενα στην έκτη σκέψη, αλλά και ως αόριστη για το χρονικό διάστημα από 1.1.2000 έως 1.11.2000, καθότι δεν διευκρινίζεται από την ως άνω έκθεση απόψεων ο ακριβής χρόνος γέννησης των σχετικών αξιώσεων, υπό την έννοια του χρόνου που το εναγόμενο Νοσοκομείο όφειλε να παράσχει τα σχετικά είδη και παρέλειψε να το πράξει, ούτε, άλλωστε, ο χρόνος προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας..Με αυτά τα

δεδομένα το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να γίνει δεκτή εν μέρει η κρινόμενη αγωγή, να αναγνωριστεί ότι υποχρεούται το εναγόμενο Νοσοκομείο να καταβάλει στους ενάγοντες τα ποσά, που αντιστοιχούν στην αξία των ειδών ένδυσης και υπόδησης που ο καθένας από αυτούς αγόρασε κατά αναλυτικότερα αναφερόμενα στην προηγούμενη σκέψη και κατωτέρω στο διατακτικό, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της κρινόμενης αγωγής έως την εξόφληση..”

Ακολούθως το εναγόμενο Νοσοκομείο, άσκησε την από 15η Ιουνίου 2010 έφεση ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων, η οποία και α προφθητική, ως ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ, δυνάμει της υπ' αριθμ. 474/2012 Αποφάσεως του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων.

Εν συνεχείᾳ, το εναγόμενο Νοσηλευτικό Ίδρυμα, άσκησε ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας την από 20-5-2013 Αίτηση για την Αναίρεση της ως άνω, υπ' αριθμ. 474/2012 Απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Ιωαννίνων. Το Έκτο (ΣΤ') Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας συνήλθε σε Συμβούλιο (κατ' άρθρο 34Α του Π.Δ. 18/1989, όπως ισχύει) και συνεδρίασε στις 2 Δεκεμβρίου 2014. Το Συμβούλιο με την υπ' αριθμ. 2778/2014 Απόφασή του ΑΠΕΡΡΙΨΕ την κρινόμενη αίτηση ως ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ, καθ' ότι δεν επιτρεπόταν η άσκηση αναιρέσεως σύμφωνα με το άρθρο 53 παρ. 4 του π.δ/τος 18/1989. Συνεπώς η υπό τότε κρίση υπόθεση, κατέστη πλέον ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΗ, δυνάμει της ανωτέρω, υπ' αριθμ 2778/2014 αποφάσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Επειδή πλέον σύσσωμη η Νομολογία όλων των βαθμών και Δικαιοδοσιών της χώρας μας, δέχεται το νόμω βάσιμο των ίδιων με τις ένδικες αξιώσεων ολόκληρου του νοσηλευτικού προσωπικού σε κάθε νοσηλευτικό ίδρυμα της χώρας και για το λόγο αυτό επιδικάζει αυτές σε όσους εργαζόμενους και υπαλλήλους δεν έλαβαν αυτές (ίδατε ad hoc υπ' αριθμ. 3441/2003 ΤρΔΕφΑθ. δημοσιευμένη στην Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών Δ.Σ.Α., 1021/1992 ΑΠ δημοσιευμένη στην Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών Δ.Σ.Α., 2721/2000 ΔΕφΑθ δημοσιευμένη στην Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ και 294/1994 ΑΠ, δημοσιευμένη, ομοίως, στην Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ).

Επειδή τόσο τα πολιτικά όσο και τα Διοικητικά Δικαστήρια της χώρας μας, έχουν αποφανθεί και κρίνει ότι οι αξιώσεις μας, υπόκεινται στην πενταετή

παραγραφή. Συγκεκριμένα το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών, με την αριθμ. 2721/2000 Απόφασή του (δημοσιευμένη στη Διοικητική Δίκη, έτος 2002, σελ. 503) έκρινε ότι “σε περίπτωση που το νοσηλευτικό ίδρυμα παραλείψει να χορηγήσει στα πιο πάνω πρόσωπα τα είδη που αποτελούν την υπηρεσιακή τους στολή και αυτά τα προμηθευτούν με δικές τους δαπάνες, τούτο οφείλει να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστησαν από την εν λόγω παράνομη παράλειψή του, κατ’ εφαρμογή των άρθρων 105-106 ΕισΝΑΚ (σχ. 294/1994). Η τελευταία απόφαση του Ανώτατου Πολιτικού Δικαστηρίου ρητά αναφέρει ότι “οι αδερφές νοσοκόμες και οι επισκέπτριες αδερφές που υπηρετούν σε Δημόσια, Δημοτικά, Κοινωνικά και Δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου Νοσηλευτικά Ιδρύματα δικαιούνται, πέραν των αποδοχών τους και δωρεάν υπηρεσιακή στολή. Η υποχρέωση αυτή των εργοδοτών α π ο ρ έ ε ι ε υ θ έ ω ο από το Νόμο, ανεξάρτητα του αν προβλέπει κάτι σχετικό ο οργανισμός του Νοσηλευτικού Ιδρύματος, όπου οι ανωτέρω παρέχουν τις υπηρεσίες τους. Σε περίπτωση που τα όργανα του ιδρύματος αρνούνται τη χορήγηση υπηρεσιακής στολής, οι δικαιούχοι μπορούν να την προμηθευτούν με δικά τους χρήματα και να ζητήσουν από τον εργοδότη τους να τους αποκαταστήσει τη ζημία. Η αξίωση αυτή υπόκειται σε π ε ν τ α ε τ ή παραγραφή, αφού στηρίζεται στις διατάξεις περί αδικοπραξιών (ΔΕΝ/1996 (223), ΕΕΡΓΔ/1995(837)”.

Επειδή και άλλως ή όλως και εντελώς επικουρικά το εναγόμενο θα πρέπει να μας καταβάλει το παραπάνω ποσό με βάση τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού , καθόσον το καθού αποκόμισε ωφέλεια, αφού δεν προέβη σε δαπάνες στις οποίες είχε νομική υποχρέωση να υποβληθεί και η οποία ωφέλεια σώζεται. Επιπρόσθετα ο πλουτισμός του καθ' ου επήλθε σε βάρος της περιουσίας μας, υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ του πλουτισμού του εναγομένου νοσηλευτικού ιδρύματος και της δικής μας ζημίας, ήτοι το εναγόμενο πλούτισε σε βάρος μας και εμείς αναγκαστήκαμε να προμηθευόμαστε τις στολές εξ ιδίων και τέλος ο πλουτισμός του καθού επήλθε χωρίς να έχει πηγή τη σύμβαση ή το νόμο.

Για όλους αυτούς τους λόγους
Και με την επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματός μας

ΖΗΤΟΥΜΕ

Να υποχρεωθεί το εναγόμενο για τους λόγους που αναφέρονται στο ιστορικό της παρούσας νομιμοτόκως από της ασκήσεως της αγωγής μέχρι εξοφλήσεως να καταβάλει σε καθεμία από τις νοσηλεύτριες, τα εξής:

- Υλική ζημία **4.768,00 Ευρώ**,

Και για καθέναν από τους νοσηλευτές τα κάτωθι:

-Υλική ζημία **1.564,00 Ευρώ και**

Να καταδικασθεί αυτό στην εν γένει δικαστική μας δαπάνη και αμοιβή του πληρεξουσίου Δικηγόρου μας.

Ιωάννινα, 29 Δεκεμβρίου 2016

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

Συνοπτική έκθεση των τιθέμενων νομικών ζητημάτων κατ' άρθρο 45 παρ.1 περ. Δ'

Με το παρόν δικόγραφο της αγωγής, αξιώνεται αποζημίωση των υπαλλήλων του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Ιωαννίνων σε βάρος της Διοίκησης του νοσηλευτικού ιδρύματος, εξαιτίας της παράνομης παράλειψης του Νοσοκομείου για τη μη χορηγήσει υπηρεσιακών-νοσοκομειακών στολών στους εργαζόμενους, κατά τα έτη 2011 μέχρι και το έτος 2016.